

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2025. gada 16. oktobrī

Satversmes tiesas 3. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Jānis Neimanis, tiesneši Mārtiņš Mits un Juris Juriss, kolēģijas sēdē izskatījusi [..] pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 174/2025),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Ministru kabineta 2024. gada 27. augusta noteikumu Nr. 577 “Vēja elektrostaciju maksājumu kārtība vietējās kopienas attīstībai” 4. punktu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 105. un 115. pantam.

2. Apstrīdētā norma nosaka: “Maksājums kopienai ir 2500 *euro* gadā bez pievienotās vērtības nodokļa par katru (arī nepilnu) vēja elektrostacijas nominālās jaudas megavatu.”

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajai daļai konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt šā likuma 19.² panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā minēto uzskatu pamatot.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka jēdziens “aizskar” ietverts likumā ar mērķi norobežot konstitucionālo sūdzību no sūdzības vispārības labā (*sk. Satversmes*

tiesas 2016. gada 2. marta sprieduma lietā Nr. 2015-11-03 16. punktu). Lai nošķirtu gadījumus, kad persona konstitucionālo sūdzību iesniedz nolūkā aizstāvēt savas tiesības, no gadījumiem, kad persona to dara vispārības labā, piemēram, citu personu tiesību aizsardzības vai arī politisku, zinātnisku vai citādu mērķu sasniegšanas labad, nepietiek ar konstatāciju, ka persona pieder pie grupas, uz kuru tiesību norma attiecas. Personai ir jāsniedz ticams pamatojums tam, ka tiesību normas izraisītās nelabvēlīgās sekas rada tai pamattiesību aizskārumu (*sk. Satversmes tiesas 2016. gada 12. maija sprieduma lietā Nr. 2015-14-0103 16.3. punktu*). Personas pamattiesību aizskārumus ir konstatējams, ja, pirmkārt, personai Satversmē ir ietvertas konkrētas pamattiesības un, otrkārt, tieši apstrīdētā norma personai aizskar šīs Satversmē ietvertās pamattiesības. Aizskārumus izpaužas kā tiesību normas tiešas vai ar tās piemērošanas aktu radītas nelabvēlīgas tiesiskas sekas attiecībā uz personas pamattiesībām (*sk. Satversmes tiesas 2024. gada 24. janvāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2023-36-03 5. punktu*).

Pieteikumā norādīts, ka pieteikuma iesniedzējs dzīvo Tukumā. Savukārt Pienavā, Džūkstes pagastā, Tukuma novadā, ir plānots attīstīt vēja parku. Pēc pieteikuma iesniedzēja ieskata, no Satversmes 1. panta izriet, ka dabas resursi, kas iegūti Latvijas teritorijā, pieder tautai kopumā un saskaņā ar Satversmes 105. pantu vēja enerģija kā dabas resurss ir sabiedrības kopīgais īpašums. Savukārt Satversmes 115. pants uzliekot valstij pienākumu nodrošināt iedzīvotāju tiesības uz labvēlīgu vidi un drošu energoapgādi. Tomēr pieteikumā nav pamatots, kādas nelabvēlīgas tiesiskās sekas attiecībā uz viņam Satversmes 1., 105. un 115. pantā ietvertajām pamattiesībām rada apstrīdētajā normā paredzētais vēja elektrostacijas maksājums vietējās kopienas attīstībai. Tādējādi pieteikuma iesniedzējs nav pamatojis, kādā veidā tieši apstrīdētā norma aizskar viņam Satversmes 1., 105. un 115. pantā ietvertās pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Nemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 3. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (pieteikums Nr. 174/2025).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētājs

Jānis Neimanis